

ПРОМЕНЕВА ТЕРАПІЯ ХВОРИХ З ПУХЛИНАМИ ВЕРХНІХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

*Іванкова В.С., Скоморохова Т.В., Столярова О.Ю.,
Палій М.І., Макаренко А.А., Магдич І.П.
Національний інститут раку,
м. Київ, Україна*

Вступ. Злоякісні пухлини верхніх дихальних шляхів (ВДШ) відносять до патологій, що рідко зустрічаються. На сьогодні вони складають 1-2% серед усіх злоякісних новоутворень людини. Злоякісні пухлини ВДШ спостерігаються у всіх вікових групах, але найбільш високий рівень захворюваності реєструється в осіб середнього і старшого віку. Так, за даними багатьох вчених, близько 65% хворих на злоякісні ВДШ старші за 50 років.

Мета. Провести порівняльний аналіз результатів лікування хворих на місцевопоширені форми злоякісних новоутворень ВДШ із використанням лінійного прискорювача електронів (ЛПЕ) та гамма-терапевтичного апарата "Тератрон".

Матеріали та методи дослідження. За період з 2001 року по теперішній час на базі Національного інституту раку у відділенні дистанційної променевої терапії проведено лікування 183 пацієнтам із злоякісними пухлинами ВДШ. Хворі були поділені на три групи: хворі 1-ї групи лікувались на апаратах "Рокус АМ" та "Тератрон" – 95 пацієнтів; 2-ї групи – на лінійному прискорювачі електронів (ЛПЕ) "Меватрон KD2" – 57 хворих; 3-ї групи – на ЛПЕ Clinac 2100 – 31 пацієнт. Усі хворі перебували на стаціонарному лікуванні у відділенні радіаційної онкології чи пухлин голови та шиї. Променеву терапію призначали після повного клінічного обстеження і гістологічної верифікації діагнозу.

Результати. У результаті проведення променевої терапії у більшості пацієнтів зі злоякісними пухлинами ВДШ вдалося досягти регресії пухлини та істотного поліпшення якості життя. У 1-й групі сприятлива клінічна динаміка спостерігалася в 56,8%. Менш виражений ефект від проведеного лікування відзначався у 23,2%, а прогресія захворювання спостерігалася у 17,8% хворих цієї групи. У 2-й групі сприятлива клінічна динаміка спостерігалася у 64,5%. Менш виражений ефект від проведеного лікування відзначався у 22,5%, а прогресія захворювання – у 10% хворих.

У 3-й групі сприятлива клінічна динаміка спостерігалася у 72%. Менш виражений ефект від проведеного лікування відзначався у 17,2%, а прогресія захворювання – лише у 5,6% хворих цієї групи. Найбільш виражена повна регресія пухлини була у хворих 3-ї групи і склала 5,2%.

Загальні променеві реакції у пацієнтів спостерігались у вигляді погіршення апетиту, непостійних головних болей, а також порушень сну та загальноного дискомфорту. Реактивні зміни слизових оболонок і шкіри виникали у пацієнтів 1-ї групи при СОД 20-25 Гр, 21-ї групи – при СОД 35-40 Гр, а у хворих 3-ї групи – при СОД 45-50 Гр, що дозволило пацієнтам цієї групи підвести СОД у повному об'ємі без перерви. Незважаючи на проведений захист зони очного яблука блоками, виникли симптоми гострого променевого ушкодження ока: 7,6% – у пацієнтів 1-ї групи 6,0% – у хворих 2-ї групи, 3,4% – у

пацієнтів 3-ї групи. Найчастіше спостерігались сльозотеча і гіперемія кон'юнктиви. В окремих випадках прояви катарального кон'юнктивіту доповнювались помірним набряком повік і частковим випаданням вій.

Висновок. Таким чином, представлені дані вказують на більш низький відсоток прояву променевих реакцій у пацієнтів 3-ї групи (26,2%) відносно до пацієнтів 1-ї (54,4%) та 2-ї (45%) груп за рахунок тривимірного планування, підведення менших доз на критичні органи і тканини, завдяки використанню лазерних пристроїв, фіксуючих пристроїв, багатопелюсткового коліматора кліноподібних фільтрів, що дозволило більш точно та якісно проводити лікування пацієнтів.

ПРОМЕНЕВІ РЕАКЦІЇ ПРИ РАДІОТЕРАПІЇ ХВОРИХ ІЗ ПУХЛИНАМИ ОРОФАРЕНГІАЛЬНОЇ ЗОНИ

*Іванкова В.С., Столярова О.Ю.,
Скоморохова Т.В., Пильнов В.А.
Національний інститут раку, м. Київ, Україна*

Вступ. Під час проведення променевої терапії у хворих із пухлинами орофаренгіальної зони найчастіше виникають гострі променеві реакції з боку слизових оболонок, а саме мукозити. Вони призводять до різкого погіршення якості життя пацієнта у зв'язку з вираженим больовим синдромом, порушенням жувальної функції, ковтання і, як наслідок, значної втрати ваги. Наявність та важкість променевих реакцій, викликаних лікуванням, є одним із важливих критеріїв ефективності та адекватності променевої терапії. Від ступеня прояву променевих реакцій залежать умови та строки проведення радіотерапії. За даними багатьох вчених, частота мукозитів у таких хворих після променевої терапії складає від 40 до 100%.

Матеріали та методи. У Національному інституті раку у відділенні дистанційної променевої терапії за 2015 рік був пролікований 51 пацієнт із пухлинами орофаренгіальної зони. Всіх пацієнтів було розподілено на дві групи: I група – 37 пацієнтів, які лікувались на апараті "Тератрон", РОД – 2,0 Гр до СОД – 60 Гр. II група – 24 пацієнти – на лінійному прискорювачі електронів Varian Clinac 2100, РОД – 2,0 Гр до СОД – 60 Гр, без перерви.

Результати. Виразений мукозит ротової порожнини та глотки з'являвся у 30-60% випадків у – пацієнтів, які отримували тільки променеве лікування, та майже у 100%, які отримали хіміопроменеву терапію за радикальною програмою.

У нашому дослідженні у половини пацієнтів, пролікованих на апараті "Тератрон" за 2015 рік, було виявлено променеві реакції з боку слизових оболонок II ступеня, а у 8-12% пацієнтів – реакції III ступеня. У результаті цього була потрібна вимушена перерва у променевому лікуванні для проведення медикаментозної терапії.

У хворих, пролікованих на лінійному прискорювачі електронів методом конформного опромінення, променеві реакції з'являлись після завершення лікування та досягали 90-100%, але вони мали помірний або легкий ступінь прояву і не потребували активного медикаментозного лікування.